

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205010
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718205010.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobkyne: B. W., N.. XX.XX.XXXX, A. E. XXXX/XX, XXX XX W. - B. B., právne zastúpenej JUDr. Martinom Tomasom, advokátom, so sídlom Francisciho 3288, 058 01 Poprad, IČO: 43 267 408, proti žalovanému: Q. S., N.. XX.XX.XXXX, A. F. XXXX/XX/A, XXX XX W. - M., za účasti intervenienta na strane žalovaného: Union poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 821 08 Bratislava, IČO: 31 322 051, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Remetom, advokátom, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO: 42 039 720, o zaplatenie 10.533,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 9C/45/2018-82 z 30. júna 2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o čiastočnom zastavení konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.291,98 eur, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, nepriznal žalovanému proti žalobkyni náhradu trov konania a priznal intervenientovi na strane žalovaného proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa vzala podaním z 2. júna 2020 žalobu v časti o zaplatenie 1.291,98 eur späť, v dôsledku čoho suma uplatnená žalobou vo výške 9.242,- eur pozostáva z nároku žalobkyne na náhradu bolestného vo výške 1.916,- eur, nároku žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 7.296,- eur a z poplatku za vyšetrenie žalobkyne v ambulancii V. D. S. vo výške 30,- eur.

3. Žalovaný ako vodič osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Octavia, EČV: B. sa 1. februára 2017 asi o 6:37 hod. plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho nedal na ulici Slovenského odboja smerom na ulicu Partizánsku, za križovatkou s ulicou Hraničnou v Poprade pri prechádzaní cez vozovku z ľavej strany na pravú v smere jazdy vozidla po riadne vyznačenom priechode pre chodcov prednosť chodkyňi B. W. a zrazil ju prednou pravou časťou vozidla. Chodkyňa pri páde na vozovku utrpela zlomeninu horného konca pľšťaly (tibie) vpravo, podvrtnutie pravého kolena, roztrhnutie vnútorného postranného väzu, zlomeninu strednej časti piatej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy, pomliaždenie prednej časti hrudníka a podvrtnutie ľavého členka s dobou liečenia a práceneschopnosť v trvaní troch mesiacov. Vodič motorového vozidla porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), b) a § 4 ods. 1 písm. c), f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v trestnom konaní bol rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 5T/39/2017-230 z 3. augusta 2017 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere

12 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov. Chodkyňa ako poškodená bola so svojimi nárokmi odkázaná na civilný proces. Práceschopnosť poškodenej trvala od 1. februára 2017 do 30. júna 2017 a podľa lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného V. S. 8. marca 2018 bolo bolestné ohodnotené 255 bodmi a sťaženie spoločenského uplatnenia 400 bodmi. Poškodená zaplatila 7. augusta 2017 za nadštandardné vyšetrenie obchodnej spoločnosti P. Y., B. T. Y. 30,- eur. Union poisťovňa, a. s. listom z 25. júna 2018 označeným ako Likvidácia škodovej udalosti - oznámenie o úhrade plnenia oznámila poškodenej, že zlikvidovala nahlásenú škodovú udalosť a poukázala jej poistné plnenie vo výške 3.537,97 eur, ktoré pozostávalo z náhrady bolestného v rozsahu 150 bodov vo výške 2.736,- eur, náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti vo výške 605,89 eur, náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 150,- eur a náhrady doplatkov za lieky vo výške 46,08 eur. Zároveň bolo týmto listom poškodenej oznámené, že z položiek uvedených v ňou doloženom lekárskom posudku nebolo priznané odškodnenie za položku č. 167 - podvrtnutie členkového kĺbu ohodnotené 25 bodmi z dôvodu, že toto zranenie nebolo dokumentované v prepúšťacej správe z hospitalizácie a položku č. 170 - pretrhnutie alebo úplné odtrhnutie postranného väzu kolena ohodnotené 80 bodmi, keďže v doloženej zdravotnej dokumentácii bolo vyslovené len podozrenie na poškodenie postranného väzu kolena, a preto k objektívnemu posúdeniu tejto položky je potrebné doložiť lekárske správy z vyšetrení ortopédom a lekárom FRO (fyziatricko-rehabilitačným). Okrem toho bolo predmetným listom poškodenej oznámené, že pre objektívne posúdenie nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia je potrebné doložiť odborné nálezy z obdobia po úraze až po súčasnosť, t. j. traumatologické vyšetrenia, ortopedické vyšetrenia, FRO vyšetrenia, ako aj prepúšťaciu správu z hospitalizácie na oddelení FRO v období od 7. septembra 2014 do 14. septembra 2017, pretože na základe lekárskeho posudku vypracovaného V. S. 8. marca 2018 nie je možné nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia posúdiť. Ďalej bolo v tomto liste poškodenej oznámené, že z ňou uplatneného nároku na náhradu nákladov na liečenie jej nebolo možné priznať náhradu za výživový doplnok Anxiolan z dôvodu, že nebola preukázaná jeho súvislosť s úrazom a náhradu za vyšetrenie v obchodnej spoločnosti P. Y., B. T. Y. vo výške 30,- eur, ktoré nebolo podložené lekárskou správou z ošetrení. Poškodenej bolo v závere tohto listu oznámené, že po doložení uvedených dokladov sa bude možné náhradou škody opätovne zaoberať. Poškodená na list Union poisťovne nereagovala a požadované dokumenty jej nepredložila.

4. S poukazom na podanie žalobkyne, ktorým vzala žalobu v časti o zaplatenie 1.291,98 eur späť, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Vo vzťahu k zostávajúcemu nároku uplatnenému žalobou súd uviedol, že žalobkyňa v rámci predbežného prejednaného sporu, po otvorení pojednávania, ani v rámci záverečnej reči nenavrhol doplnenie dokazovania (napr. pripojením trestného spisu, ktorého súčasťou by mal byť znalecký posudok, ďalších lekárskeho správ, náleзов, potvrdení a pod.). Pokiaľ právny zástupca žalobkyne tvrdil, že v prípade, ak intervenient na strane žalovaného má pochybnosti o správnosti lekárskeho posudku, má možnosť požiadať o vyhotovenie znaleckého posudku, a teda navrhnúť vykonanie takéhoto dôkazu, súd mal za to, že intervenient nemôže mať pochybnosti o lekárskom posudku, ktorý nebol žalobkyňou predložený. Zároveň súd podotkol, že žalobkyňa intervenientovi nepredložila ním požadované dokumenty a súdu na pojednávaní predložila len lekárske správy vyhotovené ortopédom V. Q. M. 30. júna 2017, 7. augusta 2017 a 25. mája 2020 a lekársky predpis na MONOVISC roztok hyaluronátu sodného 4 ml, a to v súvislosti s pokladničným dokladom na sumu 30,- eur, ktorý je dôkazom o poskytnutí nadštandardného vyšetrenia obchodnou spoločnosťou P. Y., B. T. Y... Ďalej súd konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, ani nenavrhol dokazovanie na preukázanie súvislosti medzi lekárskeho správami, lekárskeho predpisom a pokladničným dokladom, hoci tieto listinné dôkazy boli intervenientom na strane žalovaného namietané. Keďže žalobkyňa s ohľadom na námietky žalovaného a intervenienta na strane žalovaného neuniesla v rámci koncentrácie konania povinnosť tvrdenia, ani dôkaznú povinnosť (bremeno) vo vzťahu k zostávajúcemu žalobou uplatnenému nároku, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 427 ods. 1, § 444 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 4, § 7 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“).

6. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si ju neuplatnil a úspešnému intervenientovi na strane žalovaného priznal proti neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobkyňa, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výrokom o trovách konania. Výrok, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 1.291,98 eur zastavené nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť.

8. Odvolacie dôvody podriadila žalobkyňa pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, teda namietala porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhľadom na postup súdu prvej inštancie, ktorý podľa nej nepostupoval v zmysle ustanovenia § 171 ods. 1 CSP a neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia sú nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná, ako aj v tom, že súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie veci na predbežnom prejednaní sporu, čo podľa nej vyplýva zo zvukového záznamu z pojednávania konaného 2. júna 2020, ale ani na pojednávaní konanom v ten istý deň. Mala za to, že v dôsledku neuvedenia predbežného právneho posúdenia veci nemala možnosť tomu prispôbiť procesné úkony a prípadne dať návrhy na doplnenie dokazovania, reagovať ako na tvrdenia a dôkazné návrhy protistrany, tak na právne hodnotenie zistenej skutkovej situácie súdom a rozhodnutie vo veci samej bolo pre ňu prekvapivé. Za nesprávny považovala aj postup súdu prvej inštancie, ktorý spočíval v tom, že advokátska koncipientka bola splnomocnená na jej právne zastupovanie len na predbežnom prejednaní sporu, nie však na pojednávaní. Taktiež tvrdila, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v podobe vydania arbitrárneho rozhodnutia súdom prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie napriek tomu, že riadne preukázala dôvodnosť uplatneného nároku, žalobu zamietol.

9. V súvislosti s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami tvrdila, že predložením lekárskeho správu vyhotovených ortopédom V.. M. a pokladničného dokladu o poskytnutí nadštandardného vyšetrenia a jej vysvetlení okolností predpísania, nákupu a aplikácie roztoku hyaluronátu sodného 4 ml MONOVICS preukázala súvislosť medzi lekárskejšími správmi a pokladničným dokladom. Nesúhlasila ani s tvrdením súdu prvej inštancie, že intervenientovi na strane žalovaného nebol predložený lekárskejší posudok, pretože lekárskejší posudok vypracovaný V.. S. 8. marca 2018 bol prílohou výzvy na úhradu škody spôsobenej motorovým vozidlom z 23. mája 2018 doručovanej žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného a tvoril aj prílohu žaloby. Vo vzťahu k tvrdeniu súdu prvej inštancie o tom, že nenavrhol doplnenie dokazovania pripojením trestného spisu, sp. zn. 5T/39/2017, poukázala na skutočnosť, že žalovaný ako účastník trestného konania bol oboznámený so znaleckým posudkom vypracovaným V.. K. H., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia a lekárskejšími správmi, a preto bol podľa jej názoru povinný intervenienta oboznámiť so skutočnosťami, ktoré vyšli v trestnom konaní najavo a listinnými dôkazmi založenými v trestnom spise, pričom sa domnievala, že súd túto skutočnosť nemohol vyhodnotiť v jej neprospech. Okrem toho podotkla, že súd prvej inštancie bol v zmysle § 193 CSP viazaný rozsudkom, č. k. 5T/39/2017-230 z 3. augusta 2017, v ktorom je okrem iného uvedené, že utrpela roztrhnutie vnútorného postranného väzu a podvrtnutie ľavého členka, ktoré podľa nej boli v trestnom konaní preukázané a súd z nich vychádzal a napriek tomu naňho ako na predložený dôkaz neprihliadol.

10. Čo sa týka namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci tvrdila, že zákonom o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia je posudkovej lekárskejší intervenienta na strane žalovaného V.. D. daná kompetencia iba na kontrolu bodového hodnotenia, nie však na jeho zmenu. Súčasne poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžo/13/2010 z 12. mája 2011, podľa ktorého v prípade dôvodných pochybností o správnom hodnotení bolestného je možné požiadať o vydanie znaleckého posudku. Za týchto okolností trvala na tom, že z dôvodu spochybnenia ňou predloženého lekárskejší posudku z 8. marca 2018 zo strany žalovaného, bolo jeho povinnosťou požiadať o vydanie znaleckého posudku, a teda nečinnosť žalovaného nemôže byť posúdená v neprospech žalobkyne. Konštatovala tiež, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže pri určovaní výšky náhrady nevychádzal z ňou predloženého lekárskejší posudku z 8. marca 2018, ale z odborného posudku posudkovej lekárskejší intervenienta na strane žalovaného V.. D., ktorý nebol v konaní predložený,

resp. doručený žalobkyni. Ďalej namietala, že predloženie prostriedkov procesného útoku v zmysle § 153 CSP považuje za včasné, pretože k ich predloženiu došlo na predbežnom prejednaní sporu, a nie na samotnom pojednávaní, a teda súd prvej inštancie z dôvodu, že jej procesné úkony neviedli k prietahom v konaní, nemal dôvod na uplatnenie sudcovskej koncentrácie.

11. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne aby zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovuje a priznáva žalobkyni náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania.

12. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril intervenient na strane žalovaného podaním z 5. augusta 2020. S námietkami žalobkyne uvádzanými v odvolaní nesúhlasil. Mal za to, že právo žalobkyne na spravodlivý proces porušené nebolo, pretože zo zápisnice o predbežnom prejednaní sporu vyplýva, že súd prvej inštancie sa pokúsil o vyriešenie sporu zmierom a určil skutočnosti podľa § 171 ods. 1 CSP. Zároveň podotkol, že pokiaľ advokát žalobkyne splnomocnil svoju koncipientku len na predbežné prejednanie sporu, súdu prvej inštancie nemožno vyčítať, že postupoval v súlade s Civilným sporovým poriadkom a rozhodol už na pojednávaní nasledujúcom po predbežnom prejednaní sporu. Čo sa týka včasnosti predloženia lekárskeho správ žalobkyňou zdôraznil, že aj napriek tomu, že správy z roku 2017 mala žalobkyňa k dispozícii, nepredložila mu ich a nepredložila ich ani súdu ako prílohy žaloby, ani ako prílohy vyjadrenia zo 4. februára 2019. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že predloženie kontrolného znaleckého posudku bolo jeho povinnosťou, uviedol, že bez predloženia ním požadovaných dokumentov žalobkyňou a bez súhlasu žalobkyne s vydaním lekárskeho posudku v zmysle § 7 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, by vypracovanie kontrolného znaleckého posudku nebolo možné. Ohľadom kompetencie posudkovej lekárky intervenienta na strane žalovaného V. D. zmeniť bodové hodnotenie konštatoval, že poistné plnenie nemôže vyplácať len na základe predložených lekárskeho správ, bez ich posúdenia, a preto je pred vyplatením poistného plnenia potrebné preštudovať lekárske správy a na ich základe určiť zdravotný stav poškodeného, na čo sú potrebné odborné vedomosti likvidátora poistnej udalosti, ale aj odborné vedomosti lekára. Ďalej mal za to, že v tomto konaní neexistoval dôvod, aby navrhol pripojenie trestného spisu na podporu svojich tvrdení, práve naopak, ak bol súčasťou trestného spisu znalecký posudok vypracovaný V. K. H., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia a lekárske správy, potom mala práve žalobkyňa na podporu svojich tvrdení, ktoré spochybňoval, tento znalecký posudok predložiť. Čo sa týka názoru žalobkyne, že súd prvej inštancie bol viazaný rozsudkom, č. k. 5T/39/2017-230 z 3. augusta 2017, mal za to, že zákon žiadnym spôsobom nestanovuje povinnosť súdu byť viazaný rozsahom zranení poškodeného, ktoré sú uvedené v rozsudku, ktorým súd v trestnej veci schválil dohodu o vine a treste. Tiež mu nebolo jasné, prečo si žalobkyňa uplatnila nárok na úrok z omeškania od 12. júna 2018, keď poistné plnenie vo výške 3.537,97 eur jej bolo vyplatené 25. júna 2018 a navyše, z dôvodu nedodania potrebných dokumentov žalobkyňou sa do omeškania ani dostať nemohol. Na základe uvedených skutočností intervenient na strane žalovaného navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

13. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo 14. augusta 2020. Uviedol, že plne sa odvoláva na vyjadrenie intervenienta z 5. augusta 2020 a navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

14. K vyjadreniu žalovaného a vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa podaním z 24. augusta 2020. Nad rámec argumentov uvádzaných už v odvolaní uviedla, že 23. mája 2018 zaslala žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného výzvu na úhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v lehote 10 dní od jej doručenia, ktorá bola intervenientovi doručená 1. júna 2018, avšak v ňou určenej lehote jej náhrada škody vyplatená nebola, preto si uplatnila úrok z omeškania od 12. júna 2018. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to navrhla v odvolaní.

15. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril intervenient na strane žalovaného podaním zo 14. septembra 2020. Zopakoval podstatné argumenty uvádzané už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení a opakovane navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne odmietol, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

16. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie podané žalobkyňou v zmysle ustanovení § 378 a nasl. CSP v rozsahu odvolacích dôvodov, bez nariadenia pojednávania, s tým, že na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Odvolací súd pritom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Hlavnou odvolacou námietkou žalobkyne je, že lekárske posudok vypracovaný V.. S. 8. marca 2018 bol prílohou výzvy na úhradu škody spôsobenej motorovým vozidlom z 23. mája 2018 doručovanej žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného a tvoril aj prílohu žaloby.

19. Uvedenú odvolaciu námietku posúdil odvolací súd ako dôvodnú.

20. Odvolací súd z obsahu predloženého spisu zistil, že lekárske posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný V.. S. 8. marca 2018 bol prílohou žaloby, ako aj prílohou výzvy na úhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla z 23. mája 2018. Preto pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že intervenient nemôže mať pochybnosti o lekárskom posudku, ktorý nebol žalobkyňou predložený, odvolací súd konštatuje, že z uvedeného nie je zrejmé, aký lekárske posudok mala žalobkyňa predložiť.

20. Za týchto okolností odvolací súd iba predpokladá, že súd prvej inštancie na tomto mieste argumentoval tým, že žalobkyňa intervenientovi na strane žalovaného, resp. súdu nepredložila znalecký posudok vypracovaný V.. K. H., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorý bol ustanovený v trestnom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že ak súd prvej inštancie mal vedomosť o trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 5T/39/2017, mohol si dať tento trestný spis pripojiť, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa mala tento znalecký posudok k dispozícii.

22. Ďalšou odvolacou námietkou žalobkyne je, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže pri určovaní výšky náhrady nevychádzal z ňou predloženého lekárskeho posudku z 8. marca 2018, ale z odborného posudku posudkovej lekárky intervenienta na strane žalovaného V.. D., ktorý nebol v konaní predložený, resp. doručený žalobkyňi.

23. Túto odvolaciu námietku posúdil odvolací súd rovnako ako dôvodnú.

24. V zmysle § 3 ods. 2 prvej vety a § 4 ods. 2 prvej vety zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytujú na základe lekárskeho posudku. Intervenient na strane žalovaného neakceptoval nárok žalobkyne na náhradu bolestného vo výške 2.736,- eur, ktorý predstavoval peňažné vyjadrenie súčtu 80 bodov, ktorými lekár v odbornom posudku ohodnotil položku 170 - pretrhnutie postranného vnútorného väzu a skríženého väzu pravého kolena a 25 bodov, ktorými lekár ohodnotil položku 167c - podvrtnutie ľavého členkového kĺbu. Okrem toho neakceptoval nárok žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá podľa ňou predloženého lekárskeho posudku pozostávala z položky 397b - kývavosť pravého kolenného kĺbu s potrebou nosenia podporného ortopedického prístroja hodnotenej 300 bodmi a položky 396a - obmedzenie pohyblivosti pravého kolenného kĺbu ľahkého stupňa hodnotenej 100 bodmi, predstavujúcich žalovanú sumu vo výške 7.296,- eur.

25. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku okrem iného argumentoval tým, že žalobkyňa intervenientovi nepredložila ním požadované dokumenty a súdu na pojednávaní predložila len lekárske správy vyhotovené ortopédom V.. Q. M. 30. júna 2017, 7. augusta 2017 a 25. mája 2020 a lekárske predpis na MONOVISC roztok hyaluronátu sodného 4 ml, a to v súvislosti s pokladničným dokladom na sumu 30,- eur, ktorý je dôkazom o poskytnutí nadštandardného vyšetrenia obchodnou spoločnosťou P. Y., B.. T.. Y...

26. Odvolací súd sa však s takýmto záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje, pričom poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že súd prvej inštancie nie je viazaný zisteniami a závermi, ku ktorým dospel pri kontrole odborného posudku intervenient na strane žalovaného, resp. ním poverená lekárka V. D.. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie chorobopis žalobkyne (č. I. 6 spisu), prepúšťiacu správu žalobkyne (č. I. 7 - 8 spisu) a lekárske správy predložené žalobkyňou (č. I. 80 - 81 spisu), ktorými sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal.

27. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietnutie žaloby založil na sudcovskej koncentrácii konania, ktorá je okrem iného obsiahnutá aj v článku 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku, odvolací súd zdôrazňuje, že tieto základné princípy Civilného sporového poriadku sú navzájom rovnocenné, a teda súd v civilnom procese nemôže preferovať niektorý základný princíp pred iným základným princípom. V tomto dôsledku mal súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu rovnako prihliadnuť aj na základný princíp obsiahnutý v článku 6 ods. 2, podľa ktorého súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

28. V predmetnom spore súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy, že žalobkyňa je nielenže poškodenou, ale aj osobou v dôchodkovom veku, ktorá na svoje právne zastupovanie v spore riadne splnomocnila advokáta. Tento advokát podaním zo 4. februára 2019 označeným ako „Vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a intervenienta na strane žalovaného, doručeného súdu dňa 28.12.2018“ (č. I. 49 spisu) oznámil súdu, že trvá na podanej žalobe zo 17. septembra 2018 a žiada jej v celom rozsahu vyhovieť bez toho, aby uviedol ďalšie tvrdenia a predložil ďalšie dôkazy. Žalobkyňa podaním doručeným 29. apríla 2020 oznámila súdu prvej inštancie, že plnomocenstvo udelené advokátovi vypovedala. Predvolanie na predbežné prejednanie sporu nariadené na 2. júna 2020 o 9:00 hod. bolo doručené žalobkyňi 18. mája 2020, pričom v ten istý deň žalobkyňa nazrela do súdneho spisu a vyhotovila si kópie vlastnými technickými prostriedkami (č. I. 68 spisu). Len štyri dni pred predbežným prejednaním sporu a samotným pojednávaním v tejto veci, t. j. 29. mája 2020 žalobkyňa splnomocnila na svoje právne zastupovanie v tomto spore jej aktuálneho právneho zástupcu.

29. Za týchto okolností odvolací súd nepovažuje za správny postup súdu prvej inštancie, ktorý bezprostredne po skončení predbežného prejednanie sporu otvoril pojednávanie vo veci samej a následne, odvolávajúc sa na sudcovskú koncentráciu konania, neprihliadol na dôkazy predložené právnou zástupkyňou žalobkyne na predbežnom prejednaní sporu.

30. S poukazom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP pre nesprávne právne posúdenie veci, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo.

31. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zohľadniť všetky dôkazy predložené žalobkyňou, dať si pripojiť trestný spis vedený Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 5T/39/2017 a prihliadať aj na v ňom založený znalecký posudok vypracovaný MUDr. Karolom Friedom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia. Až po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a správnom právnom posúdení veci, bude môcť súd opakovane rozhodnúť o nároku žalobkyne.

32. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania.

33. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).